

becses adatokat is találunk. Ilyennek mondhatjuk többek között Teleki elsőszülött gyermekének, Annának, beceneven Annisnak, 1676. szeptember 9-én tartott lakodalmával kapcsolatos feljegyzéseket is. Így említi a feljegyzéseket készítő írdeák, hogy az ünnepek beveződése után jó néhány nappal, vagyis szeptember 22-én ezt: „*Mentek el Berszoi Kifor Timofi, Kifor Filep, Csernafalvi Bera Georgy es Kapalnaki Mikle Janos Kövari nemessek Kouarban (Kevélle), Vittek ki most is. ... Egy falca³ Lakodalomra valo három rendbeli Kartakat Veres Pantlikaval coszve kötöt...*“

Az egész országra szóló lakodalmi ünnepeken a fejedelem és a fejedelemasszony is részt vevén, az örömszülék természetesen minél nagyobb pompát igyekeztek kifejteni. Általános szokás volt a főrangú udvarokban, hogy a családban előforduló lakodalmak alkalmára egyleveles nyomtatványokat készítettek, amelyek alkalmi verseket tartalmaztak. Ezeket valamelyik kollégium diákjai szerzték. Egészen újdonság azonban, hogy az Apafi—Teleki házasságkötésre nem is egy, hanem három különböző szövegű kártát nyomtatott Veregyházi Szentyel Mihály, a kolozsvári református kollégium nyomdásza. Közülök az egyiknek egyetlen példánya a sajkócazi br. Radvánszky-levéltárból,⁴ a másiknak hasonlóképpen egyetlennek tudott példánya a kolozsvári református kollégium könyvtárából⁵ került elő; a harmadikféle nyomtatvány azonban még mindég ismeretlenül lappang. Ennek tartalmáról és külalakjáról természetesen semmi bizonyosat sem tudhatunk, csupán feltételezzük, hogy méreteiben a másik kettővel (kb. 39×72 cm) megegyezik, mint-hogy alkalmazási módjuk részben a felfüggesztés lehetett, részben pedig a lakodalom után egy-egy göngyölegképpen veres pántlikával összekötve oszt-hatták szét a vendégek között.⁶

Csudálatos, hogy e nyomtatványok közül éppen a Teleki-levéltár nem őrzött meg egyetlen példányt sem. HEREPEI JÁNOS

Halombak. Az EM. 1944:138—9. lapján közölt cikkében SZABÓ T. ATTILA rámutatott arra, hogy ez a kolozsborsai magyarság körében hallható helynév a magyar *Halom*, *Halmok* elnevezésre vezethető vissza: *m. Holumba* > r. *Holumba*, majd ebből a *m. Halmok* névváltozat hatására r. *Holumburi* lett. A rumén nyelvérzék ebből az *-uri* többesjel elhagyásával kikövetkeztetett egy *Holumb* egyesszámú alakot s ezt adta át a visszakölcsönző magyar elemnek: r. *Holumb* > m. *Halomb*, illetőleg *Halamb* + *k* többesjel > *Halambak*. Mint érdekességet megemlítem, hogy a *halomb* ~ *halamb* szó köznévként is előfordul a borsai magyar népnyelvben. 1943 nyarán végzett gyűjtőutam során ugyanis többek közt ezt a példamondatot is lejegyeztem: *Ojan kis halombakat csinál* (a vakond).¹ MÁRTON GYULA

Urk Diániuma van feljegyezve. Nem tudom, hogy e megjelölés mennyire felel meg a való-ságnak, annyi azonban bizonyos, hogy megnevezett aligha azonosíthatjuk cegei Wass György naplóíróval, minthogy a szövegben itt-ott előforduló utalások nem bizonyítják, sőt ellene mondanak ennek a késői bejegyzésnek.

³ Jelentése itt annyi, mint 'nehány', vagy 'bizonyos mennyiségű'.

⁴ B. RADVÁNSZKY BÉLA. Nyomtatott házassági jelentés 1676. évből: Turul 1889:168—9.); továbbá MagyKSSzle 1895:138—9. és 1:98:348—9.

⁵ HEREPEI JÁNOS. Adatok a Régi Magyar Könyvtár I. és II. kötetéhez: EM. 1939:283—4. és Kny. 9—10.

⁶ A megnevezett kövári nemesek itt nem vendégek, hanem küldönci szolgálatot teljesítet gyalog-, esetleg lovas posták voltak.

¹ Itt a *halomb* köznévként kétségtelenül a *halom* köznévként népnyelvi alakja. Úgy látszik tehát, hogy idézett közleményemben a *Halombak* ~ *Halambak* helynév magyarazatával kapcsolatban mondtam a köznévi *halom* > rum. *holomb* > magy. *halomb* ~ *halamb*, illetőleg *halombak* ~ *halambak* alakra is vonatkozathatók [SZTA.]